Dosarul nr.2-10774/2025 (2-25053186-12-2-23052025-1)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

18 iunie 2026 mun.Chișinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanța în componenţă:
preşedintele şedinţei
judecătorul Iraida Secrieru-Coșleț
grefier Alina Mihailuc

examinînd, în şedinţă publică, pricina civilă la acțiunea lui ***** împotriva BC"MAIB" SA privind încasarea penalității de întîrziere și compensarea cheltuielilor de judecată

constată

***** a depus în instanța de judecată cerere împotriva SA"MAIB" privind încasarea penalității de întîrziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii s-a indicat că, la data de 21 iunie 2021, de către judecătorul judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Alexandru Mardari, a fost pronunțată pe marginea dosarului civil cu nr. 2-479/21 (2-21004148-12-2-13012021) hotărârea prin care, acțiunea la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva BC „Moldova Agroindbank"SA privind anularea ordinului de sancționare disciplinară sub formă de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată a admis-o parțial; s-a încasat de la BC „Moldova Agroindbank" SA în beneficiul lui *****, despăgubirea pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 28 octombrie 2020 până la data emiterii hotărârii în mărimea salariului mediu al salariatului pentru această perioadă, pornind de la salariul mediu lunar de 20.624,40 lei; s-a încasat de la BC„Moldova Agroindbank" SA în beneficiul lui ***** prejudiciul moral în mărime de 21000 lei; s-a încasat de la BC„Moldova Agroindbank" SA în beneficiul lui ***** cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4500 lei; s-a încasat de la BC „Moldova Agroindbank" SA în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 400 lei.

Menționează că, prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, din 22.06.2023, (dosar nr. 2a-870/23), pronunțată de judecătorul Vitalie Cotorobai, s-a respins apelul declarat de către BC „Moldova Agroindbank" SA și apelul incident declarat de către ***** și s-a menținut hotărârea judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 iunie 2021, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva BC

„Moldova Agroindbank” SA privind anularea ordinului de sancționare disciplinară sub formă de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, fără modificări.

Precizează că, în conformitate cu prevederile art. 254 alin. (1) din Codul de procedură civilă, rămân definitive hotărârile judecătorești emise în primă instanță, supuse apelului, după examinarea cauzei în apel.

Astfel, indică că, decizia Curții de Apel Chișinău din 22.06.2023 este executorie începând cu această dată.

Mai menționează că, la data de 10 noiembrie 2023, a expediat în adresa BC„MAIB” S.A. o cerere prin care a solicitat ca decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2023 să fie executată benevol, și anume să fie efectuată plata în beneficiul reclamantei a următoarelor sume de bani: suma de 188.234,66 lei - cu titlu de salariu pentru perioada 28.10.2020 - 21.06.2021; suma de 79.623,26 lei cu titlu de penalitate pentru reținerea salariului; suma de 21.000 lei - cu titlu de prejudiciu moral; suma de 4.500 lei - cu titlu de cheltuieli de asistență juridică; suma de 1565,63 lei - cu titlu de dobândă de întârziere, iar în total suma de 294.923,55 lei. Însă, deși a recepționat această cerere, pârâtul nu a satisfăcut-o.

În continuare, mai indică că, la data de 26.03.2025, prin încheierea Curții Supreme de Justiție, s-a soluționat irevocabil această cauză, respectiv s-a încetat din oficiu procedura în ordine de recurs a ambelor părți, prin urmare hotărârea Judecătoriei Chișinău din 21.06.2021 a devenit irevocabilă.

În acest sens, menționează că, la data de 27 martie 2025, a expediat repetat în adresa BC „MAIB” S.A. o cerere de executare benevolă a hotărârii judecătorești, iar de această dată a solicitat plata următoarelor sume bănești: suma de 188.234,66 lei - cu titlu de salariu pentru perioada 28.10.2020 - 21.06.2021; suma de 364.708.77 lei cu titlu de penalitate pentru reținerea salariului; suma de 21.000 lei - cu titlu de prejudiciu moral; suma de 4.500 lei - cu titlu de cheltuieli de asistență juridică; suma de 6.255,88 lei - cu titlu de dobândă de întârziere.

Ulterior, la data de 02 aprilie 2025, de către pârât, au fost achitate în beneficiul reclamantei, următoarele sume de bani: suma de 112.716,47 lei cu titlu de salariu; suma de 30.502,84 lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru neplata salariului la termen; suma de 21.000 lei cu titlu de prejudiciu moral; suma de 4500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică; suma de 5526,08 lei cu titlu de dobândă de întârziere.

Relevă că, fiind de acord parțial cu cuantumul sumei achitate de către pârât, la aceiași dată, a expediat cererea prin care l-a informat despre faptul că: suma transferată nu este integrală și reprezintă o executare necorespunzătoare a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21.06.2021. Or, conform certificatului ***** din 18.05.2020, prezentat de către reprezentantul BC„MAIB” S.A. în cadrul

judecării cauzei în prima instanță, salariul mediu lunar a lui *****, pentru perioada 05.2020 – 07.2020, constituie 20.624,40 lei.

Reiterează că, prin hotărârea din 21.06.2021, s-a stabilit că, s-a încasat de la BC„Moldova Agroindbank" SA în beneficiul lui ***** despăgubirea pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 28 octombrie 2020 până la data emiterii hotărârii în mărimea salariului mediu al salariatului pentru această perioadă, pornind de la salariul mediu lunar de 20.624 lei 40 bani.

Astfel, pentru perioada cuprinsă între 28.10.2020 - 21.06.2021, s-a acumulat un salariu total în mărime de 188.234,66 lei. Prin urmare, la suma achitată de 112.716,47 lei, pârâtul mai datora diferența de 75.518,19 lei.

Referitor la dobânda de întârziere de 30.502,84 lei, indică că, le-a comuniat că în acord cu prevederile art. 330 alin. (2) din Codul muncii, care prevede că în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123,124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc,) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Astfel, menționează că, începând cu data de 22.06.2023, salariatului ***** i se cuvine plata unui salariu în sumă de 188.234,66 lei, pe care BC „MAIB" S.A. l-a reținut neîntemeiat. Iar, în acord cu prevederile art. 330 alin. (2) din Codul muncii, până la momentul actual s-a acumulat o penalitate în mărime de 364.798,77 lei.

Întrucât din totalul acestei penalități, s-a achitat 30.502,84 lei, pîrîta era datorată în continuare cu suma de 334,295,93 lei cu titlu de penalitate.

Referitor la dobânda de întârziere de 5.526,08 lei, precizează că, s-a achitat cu 729,80 lei mai puțin.

În continuare, mai indică că, la data 15 aprilie 2025, a primit din partea SA„MAIB" răspunsul prin care au refuzat să satisfacă cerințele reclamantei. În acest sens, la data de 25 aprilie 2025, a expediat în adresa acestora o nouă cerere, prin care le-a explicat că, în acord cu prevederile art. 330 alin. (2) din Codul muncii, care prevede că, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art. 142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art. 123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Reiterează că, prin hotărârea din 21.06.2021, s-a stabilit că, s-a încasat de la BC „Moldova Agroindbank" SA în beneficiul lui ***** despăgubirea pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 28 octombrie 2020 până la data emiterii hotărârii în mărimea salariului mediu al salariatului pentru această perioadă, pornind de la salariul mediu lunar de 20.024 lei 40 bani, hotărâre

devenită definitivă la data de 22 iunie 2023, prin decizia Curții de Apel Chișinău, pe marginea dosarului civil nr. 2a-870/23.

Astfel, indică că, suma pe care o datora la data de 22 iunie 2023 BC „MAIB" S.A. (în calitate de angajator) față de *****, era de 168.317,14 lei - pornind de la următorul calcul: pentru octombrie 2020 - (20.624,40 lei / 21 zile lucrătoare) x 3 zile de absență 2.946,34 lei; plus pentru noiembrie 2020 - iunie 2021 (or ***** a fost restabilită la locul de muncă la 01.07.2021) - 20.624,40 lei x 8 luni = 164.995,20 lei; plus prejudiciul moral de 21.000 lei; minus 16.515,81 lei - sumă achitată la data restabilirii în funcție.

Astfel, pentru această sumă de bani, în perioada 22.06.2023 - 02.04.2025, s-a acumulat o penalitate în conformitate cu prevederile art. 330 alin. (2) din Codul muncii de 336.747,45 lei.

La fel, mai menționează că, prin răspunsul din 10.04.2024, i s-a comunicat că din suma salariului calculat pentru această perioadă, s-a reținut impozitul pe venit și prima obligatorie de asistență medicală.

În acest sens, s-a comunicat că, pentru anul 2021, ***** s-a asigurat în mod benevol prin cumpărarea poliței medicale în sumă fixă - respectiv reținerea primei de asigurare medicală reprezintă o dublă impunere (lucru interzis de lege).

Prin urmare, la data achitării salariului 02.04.2025, consideră că, pîrîtul nu a fost în drept să rețină și prima de asigurare medicală.

Astfel, precizează că, din suma datorată de 172.425,73 lei -21.000 lei (prejudiciu moral) = 151.425,73 lei, iar în temeiul pct. 47 din HG nr. 697 din 22.08.2014, putea fi reținut doar impozitul pe venit de 12%, respectiv consideră că, pîrîtul avea obligația de a achita suma de 133.254,64 lei. Întrucât, s-a achitat suma de 112.716,47 lei, la moment se înregistrează o datorie de 20.538,17 lei față de *****. Adițional, pentru această sumă, la momentul actual pentru perioada 02.04.2025 - 25.04.2025, s-a acumulat o penalitate de 1.478,75 lei.

Subliniază că, la data de 2 aprilie 2025, s-a transferat pe contul lui *****, următoarele sume de bani: suma de 112.716,47 lei - cu destinația „transfer plata cu titlu de salariu perioada 28.10.2020 - 21.06.2021 conform hotărârii Judecătoriei Chișinău din 21.06.2021"; suma de 30.502,84 lei - cu destinația „transfer plata cu titlu de dobândă întârziere pentru neachitarea salariu perioada 28.10.2020 - 21.06.2021"; suma de 5526,08 lei - cu destinația „plata cu titlu de dobândă de întârziere neachitat prejudiciu moral și asist. juridică"; suma de 4.500 lei - cu destinația „plata cu titlu de cheltuieli de asistență juridică"; suma de 21.000 lei - cu destinația „plata cu titlu de prejudiciu moral".

Astfel, precizează că, a solicitat ca în termen de cel mult 7 zile calendaristice din momentul recepționării cererii, să se achitate în beneficiul lui Maia Cuflic: suma de 20.538,17 lei (diferența rămasă din 151425,73 lei și suma achitată de pîrît) cu titlu de salariu pentru perioada 28.10.2020 - 21.06.2021; suma de 306.244.61 lei

(diferența rămasă din 336.747,45 lei și suma achitată de pîrît) - cu titlu de penalitate pentru reținerea salariului; suma de 1475,75 lei cu titlu de penalitate pentru reținerea în continuare a plății sumei de 20.538,17 lei.

Ulterior, la data de 6 mai 2025, indică că, de către BC „MAIB" S.A. au fost achitate următoarele sume de bani în beneficiul reclamantei: suma de 5255,10 lei - cu titlu de diferență de salariu neachitat; suma de 1.590,90 lei - cu titlu de dobândă de întârziere pentru neplata salariului în termen și suma de 1.807,84 lei - cu titlu de dobândă de întârziere pentru neplata salariului în termen.

A făcut referire la prevederile art. 90, alin. (1) și (2) din Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată , etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Prin urmare, menționează că, la data restabilirii în funcție - 1 iulie 2021, angajatorul BC „MAIB" S.A. avea față de reclamantă o datorie de 168.317,14 lei.

A citat și prevederile art. 330, alin. (2) din Codul muncii, care stabilește că, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Referitor la calcul detaliat al penalității, menționează că, prin hotărârea judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21.06.2021 (definitivă din 22.06.2023), s-a dispus: încasarea despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă începând cu data de 28.10.2020 până la data emiterii hotărârii, în mărimea salariului mediu al salariatului pentru această perioadă, pornind de la salariul mediul lunar de 20.624,40 lei; încasarea prejudiciului moral în mărime de 21.000 lei; încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4.500 lei.

Astfel, la data de 01.07.2021, ***** a fost restabilită în funcție și i s-a achitat suma de 16.515,81 lei cu titlu de salariu.

Respectiv, pentru perioada de timp 28.10.2020 - 30.06.2021, salariatei ***** urma a-i fi achitat un salariu de: pentru octombrie 2020 - (20.624,40 lei / 21 zile lucrătoare) x 3 zile de absență - 2.946,34 lei; pentru noiembrie 2020 - iunie 2021 (or ***** a fost restabilită la locul de muncă la 01.07.2021) - 20.624,40 lei X 8 luni = 164.995,20 lei; minus 16.515,81 lei achitați la data restabilirii în funcție, iar în total: 151.425,73 lei.

Subliniază că, întrucât, art. 330 alin (2) din Codul muncii prevede că, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art. 117), a plăților în caz de eliberare (art. 143) sau a altor plăți (art.123.124, 127,139,186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen, iar prejudiciul moral face parte din alte plăți cuvenite salariatului, la suma de 151.425,73 lei dacă se adăugă 21.000 lei se obține o datorie a angajatorului față de salariat la data de 22.06.2023 de 172.425,73 lei. Iar, pentru perioada de timp 22.06.2023 - 02.04.2025, de la această sumă de bani s-a acumulat o penalitate de 336.747,45 lei.

În continuare, reiterează că, la data de 02.04.2025, de către BC „MAIB" S.A., s-a achitat următoarele sume de bani: suma de 112.716,47 lei - cu destinația „transfer plata cu titlu de salariu perioada 28.10.2020 - 21.06.2021 conform Hotărârii Judecătoriei Chișinău din 21.06.2021"; suma de 30502,84 lei - cu destinația „transfer plata cu titlu de dobândă întârziere pentru neachitare salariu per 28.10.2020 - 21.06.2021"; suma de 5.526,08 lei - cu destinația „Pplata cu titlu de dobândă de întârziere neachit. prejudiciu moral și asist. juridica"; suma de 4.500 lei - cu destinația „plata cu titlu de cheltuieli de asistență juridică" și suma de 21.000 lei cu destinația „Pplata cu titlu de prejudiciu moral".

Mai menționează că, cu referire la suma de 112.716,47 lei, pîrîtul a argumentat că reprezintă salariu, minus impozitul pe venit pe care l-au reținut și l-au achitat la bugetul de stat.

În acest sens, atrage atenția asupra faptului că, în temeiul pct. 47 din HG nr. 697 din 22.08.2014, din suma salariului neachitat de 151.425,73 lei putea fi reținut doar impozitul pe venit de 12%, respectiv, consideră că, la această dată suma salariului care trebuia achitat era de 133.254,64 lei.

Prin urmare, la data de 02.04.2025, restanța salarială a BC „MAIB" S.A. față de ***** era de 20.538,17 lei. Iar, din penalitatea calculată de 336.747,45 lei, BC „MAIB" S.A. a achitat 30.502,84 lei, rămânând o restanță de 306.244,61 lei.

De asemenea, indică că, la data de 25.04.2025, din restanța salarială de 20.538,17 lei - s-a mai acumulat o penalitate de 1.475,75 lei

Ulterior, la data de 06.05.2025 de către BC „MAIB" S.A., au fost achitate următoarele sume de bani în beneficiul reclamantei: suma de 5255,10 lei - cu titlu de diferență de salariu neachitat; suma de 1.590,90 lei - cu titlu de dobândă de întârziere pentru neplata salariului în termen; suma de 1.807,84 lei - cu titlu de dobândă de întârziere pentru neplata salariului în termen.

Prin urmare, din suma de 20.538,17 lei s-a mai scăzut suma de 5.255,10 lei rămânând la moment o restanță salarială de 15.28.4,07 lei.

Astfel, din penalitatea de 306.244,61 lei + 1.475,75 lei = 307.720,36 lei - 1.590,90 lei și - 1.807,84 lei, rămâne o penalitate datorată de 304.321,62 lei.

Cu toate acestea, accentuează că, din suma restantă de salariu de 15.283,07 lei, la momentul actual pentru perioada 25.04.2025 - 19.05.2025, s-a acumulat o penalitate de 1.319,65 lei.

În concluzie, indică că, în total, la data de 19.05.2025, pârâtul datorează pe lângă salariul restant de 15.283,07 lei, o penalitate de 305.641,17 lei (304.321,62 + 1.319,65).

Prin urmare, consider că, instanța de judecată urmează să oblige BC „MAIB" S.A. să achite în contul reclamantei suma de 305.641,17 lei cu titlu de penalitate legală.

S-a solicitat încasarea din contul BC „MAIB" S.A. în beneficiul reclamantei a sumei de 305.641,17 lei cu titlu de penalitate legală pentru întârzierea plății salariului; încasarea sumei de 200 lei achitată cu titlu de taxă de timbre și încasarea sumei de 10000 lei achitată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În ședința de judecată, reclamanta – *****, nu s-a prezentat, a acționat prin reprezentant.

Reprezentantul reclamantei – Barbaroș Dumitru, în ședința de judecată s-a prezentat, cererea a susținut și a solicitat admiterea ei.

Reprezentanții pîrîtului BC „MAIB" SA – Ursu Corneliu, Marcov Ala, Semeniuc Carolina în ședința de judecată s-au prezentat, cererea nu au recunoscut și au solicitat respingerea ei.

Studiind materialele dosarului, ascultând părțile, analizând în corespundere cu prevederile art.130 CPC, cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.5, alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 130, alin.(1)-(4)Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale

privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

Conform art.90 Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în:a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la muncă într-o mărime care nu va depăşi 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu;Notă: Se declară neconstituţional textul "într-o mărime care nu va depăşi 12 salarii medii lunare ale salariatului" din articolul 90 alin.(2) lit.a) din Codul muncii conform Hot. Curţii Constituţionale nr.9 din 22.07.2025, în vigoare 22.07.2025 b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiştilor, cheltuielile de judecată etc.);c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului. Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanţa de judecată, ţinîndu-se cont de aprecierea dată acţiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decît un salariu mediu lunar al salariatului. În locul restabilirii la locul de muncă, părţile pot încheia o tranzacţie de împăcare, iar în caz de litigiu - instanţa de judecată poate încasa de la angajator, cu acordul salariatului, în beneficiul acestuia, o compensaţie suplimentară la sumele indicate la alin.(2) în mărime de cel puţin 3 salarii medii lunare ale salariatului

Conform art. 330 Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligaţie survine, în particular, în caz de: a) refuz neîntemeiat de angajare; b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă; c) staţionare a unităţii din vina angajatorului, cu excepţia perioadei şomajului tehnic (art.80); e) reţinere a plăţii salariului; f) reţinere a tuturor plăţilor sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu; g) răspîndire, prin orice mijloace (de informare în masă, referinţe scrise etc.), a informaţiilor calomnioase despre salariat; h) neîndeplinire în termen a hotărîrii organului competent de jurisdicţie a muncii care a soluţionat un litigiu (conflict) avînd ca obiect privarea de posibilitatea de a munci. În caz de reţinere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizaţiei de concediu (art.117), a plăţilor în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăţi (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

În ședința de judecată s-a stabilit că, prin hotărîrea judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21.06.2021, s-a admis parțial acțiunea depusă de ***** împotriva BC„Moldova-Agroindbank”SA privind anularea ordinului de sancționare disciplinară sub formă de concediere, restabilirea la locul de muncă,

încasarea despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, și s-a dispus: anularea punctului 1 din ordinul nr. 3782-p din 28 octombrie 2020 emis de BC „Moldova Agroindbank" SA „ cu privire la aplicarea unor sancțiuni disciplinare" prin care lui ***** i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de concediere din funcția deținută de manager ÎMM sucursala nr. 20 Chișinău, Direcția Vânzări Active, Departamentul Vânzări ÎMM pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariat și încălcarea gravă a obligațiilor de muncă; obligarea BC„Moldova Agroindbank" SA de a restabili pe ***** în funcția de manager ÎMM sucursala nr. 20 Chișinău, Direcția Vânzări Active, Departamentul Vânzări ÎMM sau altă funcție echivalentă; încasarea de la BC „Moldova Agroindbank" SA în beneficiul lui ***** despăgubirea pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 28 octombrie 2020 până la data emiterii hotărârii în mărimea salariului mediu al salariatului pentru această perioadă, pornind de la salariul mediu lunar de 20624 lei 40 bani; încasarea de la BC „Moldova Agroindbank" SA, în beneficiul lui ***** prejudiciul moral în mărime de 21000 lei; încasarea de la BC „Moldova Agroindbank" SA, în beneficiul lui ***** cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4500 lei; încasarea de la BC „Moldova Agroindbank" SA în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 400 lei. În partea solicitărilor de încasare a valorii tichetelor de masă electronice, concedialelor, ajutorului material, sporurilor și premiilor, precum și a dobânzii de
întârziere pentru neachitarea salariului și a tichetelor de masa, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată. În partea ce ține de restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea unui salariu mediu a funcției în mărime de 20624 lei 40 bani, hotărârea s-a pus în executare imediat conform art. 256 alin. (1) lit. d) CPC. În conformitate cu pct. 67 al Hotărârii Curții Constituționale, nr. 39 din 14.10.2017 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 15 alin. (2) lit. d) și 38 alin. (4) lit. f) din Codul de executare al Republicii Moldova și în conformitate cu art. 256 alin. (2) CPC, în partea restabilirii la locul de muncă anterior și încasarea unui salariu mediu a funcției, hotărîrea urma a fi executată imediat, cu respectarea termenului de 15 zile pentru executarea benevolă. (f.d.12-21, vol.I)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău, din 22.06.2023, hotărîrea judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21.06.2021 pronunțată în cadrul cauzei civile inițiată la cererea lui ***** împotriva BC„Moldova-Agroindbank"SA privind anularea ordinului de sancționare disciplinară sub formă de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, a fost menținută. (f.d.22-36, vol.I)

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26.03.2025, s-a încetat din oficiu procedura în ordine de recurs intentată la cererile de recurs declarate de

*****, reprezentată de avocatul Barbaroș Dumitru și BC „Moldova Agroindbank” SA împotriva deciziei din 22.06.2023 a Curții de Apel Chișinău.(f.d.37-51, vol.I)

Conform actelor anexate de reclamant la cererea de chemare în judecată se atestă scrisoarea reclamantei, prin intermediul reprezentantului său din data de 10.11.2023 care cuprinde cererea de executare benevolă a deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 22.06.2023.(f.d.52-59, vol.I); cererea de executare benevolă din data de 27.03.2025(f.d.56-58, vol.I); extrasele din contul bancar care implică operațiune de transferare a sumei de 112716,47 lei la data de 02.04.2025 cu titlu de plata de salariu perioada 28.10.2020-21.06.2021 conform hotărârii judecătoriei Chișinău din data de 21.06.2021, dispoziția din 02.04.2025(f.d.59, vol.I); extrasul/chitanță în sumă de 30502,84 lei cu titlul de plata dobânda de întârziere neachitare salariu per.28.10.2020-21.06.2021 dispoziția fără număr din 02.04.2025, reținut IPV -4159,48 lei(f.d.60, vol.I); extrasul ce implică transferul sumei de 21000 lei cu titlu de plata prejudiciului moral din 02.04.2025(f.d.61, vol.I); extrasul ce implică suma de 4500 lei din 02.04.2025 cu titlu de cheltuieli de asistență juridică(f.d.62); extrasul din 02.04.2025 a sumei de 5526,08 lei cu titlu de dobândă de întârzie neachitarea prejudiciului moral, asistență juridică.(f.d.63, vol.I)

În actele anexate de reclamant se mai conține scrisoarea din data de 02.04.2025 privind transferarea sumei neintegrale(f.d.64-66vol.I); răspunsul la aceasta a pîrîtului din data de 10.04.2025(f.d.67-68, vol.I); scrisoarea repetată din 25.04.2025(f.d.69-70, vol.I) cu răspunsul din data de 06.05.2025(f.d.72-73, vol.I); extrasul privind suma de 5255,10 lei cu titlu de salariu pentru perioada 28.10.2020-30.04.2021(f.d.74, vol.I); din data de 06.05.2026 a sumei de 1590,90 lei cu titlu de dobândă de întîrziere (f.d.75, vol.I); din data de 05.05.2025 în sumă 1807,84 lei cu titlu de dobândă de întârziere(f.d.76, vol.I).

În susținerea transferurilor indicate supra, pîrîtul a prezentat ordinele de plată pentru fiecare.(f.d.115-119, vol.I)

Conform litigiului la caz, reclamanta invocă prevederile art.330, alin.(2)Codul muncii și solicită penalitate de întîrziere conform sumei din solicitările cererii de chemare în judecată pentru faptul achitării drepturilor salariale și a altor plăți stabilite prin hotărârea instanței de judecată definitivă cu întârziere.

În ședința de judecată pârâtul, solicitând respingerea acțiunii a invocat în esență inaplicabilitatea art.330, alin.(2)Codul muncii, în situația în care titlurile sumelor încasate și achitate conform hotărârii judecătorești - despăgubirea pentru perioada absenței forțate de la muncă, nu sunt prevăzute în norma dată, nu implică salariu și nici alte plăți conform normei date.

Astfel, instanța menționează că, prin prisma art.330, alin.(2)Codul muncii se implică că, în caz de reţinere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizaţiei de concediu (art.117), a plăţilor în caz de eliberare (art.143) sau a

altor plăţi (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Instanța indică că, problema conform obiectului litigiului la caz, nu implică titlul sumelor încasate prin hotărârea instanței de judecată, ci, momentul procesual de invocare a penalității de întârziere.

Astfel, conform normei indicate supra – art.330, alin.(2)Codul muncii se implică că, cererea privind încasarea penalității este conexă cererii privind încasarea restanței plăților salariale. Ea poate fi invocată și analizată în cadrul acelui litigiu, în special, prin analiza vinei angajatorului la neachitarea în termen, inclusiv conform modului abordat de judecătorul care a examinat cauza inițială privind anularea ordinului de concediere, restabilire în funcție și compensarea pentru absență forțată la serviciu. Astfel că, o astfel de solicitare de aplicare a penalității de întârziere, în mod clasic, este accesorie litigiului de încasare a plăților salariale. Introducerea ulterioară, printr-o acțiune separată, depășește limitele normei date, or, aceasta implică deja procedura de executare a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus încasarea despăgubirii pentru lipsa forțată de la muncă referitor la care sunt aplicabile alte instituții compensatorii pentru beneficiar/creditor și de sancționare pentru debitor conform art.24 Cod de executare.

Aceasta și în situația în care, rațiunea sancțiunii legale –penalitatea legală prevăzute de Codul muncii, urmărește să protejeze salariatul împotriva riscului de a fi lipsit de resurse materiale minime pentru subexistență în perioada cînd nu i se achită salariul. În speță însă, se invocă aceasta pentru sumele stabilite printr-o hotărâre judecătorească și neachitate la timp pentru care sunt aplicabile alte instituții procesuale, mecanismele compensatorii neputând fi transformate în mijloace de sancționare excesivă a angajatorului. Mai mult că, la această etapă nu se stabilește vina angajatorului condiție conform art.330, alin.(2) Codul muncii, care poate surveni doar în cazul în care se întrunesc cumulativ trei condiții: survine un temei legal de achitare a drepturilor salariale, drepturile salariale nu sunt achitate și neachitarea se datorează vinovăției angajatorului. Raportat la circumstanțele cauzei, instanța de judecată atrage atenția asupra faptului că, din momentul concedierii reclamantei au dispărut temeiurile legale de achitare a salariului, nefiind în raporturi de muncă, angajatorul nu avea o obligație de a achita salariul, astfel nu i se poate imputa vinovăția în neachitarea salariului. Iar, recunoașterea obligației date pentru angajator prin hotărâre judecătorească – de achitare a salariului, indiferent care este abordarea(salariu/îndemnizație), generează obligația angajatorului de achitare a salariului pentru lipsa forțară de la serviciu prin prisma instituției de executare a hotărârii judecătorești emise în acest sens, care, și poate fi aplicată pentru stabilirea executării obligației corespunzător și/sau

cu întârziere, prin prisma art.24 CPC, dar nu conform art.330, alin.(2)Codul muncii.

În continuare se indică că, reclamanta, după definitivarea hotărârii judecătorești, conform deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 22.06.2023, nu a ales calea de apărare a drepturilor sale prin executare silită, ci a solicitat pîrîtului executarea benevolă a hotărârii judecătorești. În mod normal, aceasta nu ar trebui să o priveze de garanțiile executării corespunzător și în termen, doar că, în așa mod, nu poate beneficia de beneficiile sancțiunilor aplicabile debitorului în cazul executării necorespunzătoare și/sau nu în termen. Astfel că, la această etapă, dispoziţiile privind răspunderea pîrîtului potrivit Codului muncii, devin inaplicabile, nemaifiind vorba de un raport de muncă, ci de o executare a unei hotărâri judecătorești, asupra căreia sunt aplicate regulile de executare și nu cele conform codului muncii.

Mai mult că, prevederile art.330, alin.(2)Codul muncii, în mod clasic sunt aplicabile când salariatul și-a executat obligațiile de serviciu în mod efectiv, fiind calculat pentru aceasta salariu și neachitat, dar nu în cazul privării ilegale de posibilitatea de a munci și nici pentru neexecutare în termen/întârzierea executării unei hotărâri judecătorești.

În altă ordine de idei, instanța menționează că, în cererea de chemare în judecată s-a invocat și în ședința de judecată părțile s-au expus și asupra aspectului privind reținerea de către pârât a sumei cu titlu de primă de asigurare medicală, care însă a fost abordat prin prisma sumelor achitate reclamantei, dar nu sub aspectul penalităților de întârziere obiect al litigiului la caz. Astfel că, aspectul dat nu este relevant pentru obiectul litigiului la caz, când nu se examinează mărimea sumelor achitate de pârât reclamantei urmare executării hotărârii judecătorești, ci termenul achitării lor, invocându-se întârziere și aplicarea penalității pentru aceasta conform art.330, alin.(2)Codul muncii. Astfel că, aspectul dat, precum și cel ce ține de achitarea integrală/ executarea integrală a hotărârii judecătorești, nu este obiectul litigiului la caz, și, corespunzător instanța nu se va expune. Or, acest aspect a fost invocat mai mult din perspectiva sumelor pentru care se pretinde penalitate de întârziere.

La fel, instanța indică că, din ordinele privind achitarea sumelor dispuse conform hotărârii judecătorești se implică și dobânda de întârziere. Astfel că, pârâtul recunoscând executarea cu întârziere a hotărâri judecătorești privind achitarea sumelor stabilite conform hotărârii judecătorești, a achitat dobânda de întârziere, dar aceasta nu implică automat încasarea penalității de întârziere conform modului invocat la caz, or, nu se neagă întârzierea pârâtului la executarea hotărârii judecătorești și nici nu se discută aceasta, ci doar dacă pentru aceste acțiuni se aplică art.330, alin.(2)Codul muncii, care conform modului indicat supra s-a stabilit expres că, nu se aplică la această etapă, iar o eventuală sancțiune pentru

întârziere, la această etapă(a executării) ar fi putut fi aplicată prin prisma normelor de executare și nu conform modului invocat. Aceasta și în situația în care, dobânda de întârziere a fost achitată benevol, și, aceasta poate fi aplicată legal pentru orice sumă, cu orice titlu în caz de întârziere a executării, formula de stabilire a mărimii fiind aceiași indiferent de etapa de calculare, dar pentru penalitatea de întârziere se înregistrează condiția stabilirii de către părți și/sau prevederii ei legale. În speță s-a invocat prevederea legală, care însă, nu este aplicabilă la etapa de invocare fiind posibil de aplicat prin prisma codului de executare conform instituției care o reglementează.

În concluzia celor indicate supra instanța reiterează despre inaplicabilitatea, la această etapă, a prevederilor art.330, alin.(2) Codul muncii, iar în așa mod netemeinicia acțiunii și soluția de respingere a acesteia în partea încasării penalităților de întârziere prin prisma art.330, alin.(2)Codul muncii. Iar, subsecvent și a celorlalte solicitări - de compensare a cheltuielilor de judecată, când nu sunt întrunite condițiile pentru aceasta, reclamantul pierzând procesul.

În conformitate cu prevederile art.art.238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

hotărăște

Acțiunea la cererea de chemare în judecată a lui ***** împotriva BC”MAIB” SA privind încasarea penalității de întîrziere și compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Iraida Secrieru-Coșleț